

Vergaderjaar 2013–2014

33 891

Regels inzake de verzekering van zorg aan mensen die zijn aangewezen op langdurige zorg (Wet langdurige zorg)

Nr. 52

AMENDEMENT VAN DE LEDEN LEIJTEN EN SIDERIUS

Ontvangen 10 september 2014

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

I

In artikel 3.1.1, eerste lid, worden na onderdeel b twee onderdelen ingevoegd, luidende:

ba. persoonlijke verzorging in de woning van de verzekerde, waaronder wordt verstaan het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging in verband met een somatische of psychogeriatrische aandoening of beperking of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap, gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid.

bb. verpleging in de woning van de verzekerde, waaronder wordt verstaan verpleging in verband met een somatische of psychogeriatrische aandoening of beperking of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap, gericht op herstel of voorkoming van verergering van de aandoening, beperking of handicap.

II

In artikel 3.2.1, eerste lid, wordt vóór onderdeel a een onderdeel ingevoegd, luidende:

0a. persoonlijke verzorging of verpleging in zijn woning;

Toelichting

Dit amendement regelt dat de verpleging en persoonlijke verzorging in de thuiszorg onder de Wet langdurige zorg komt te vallen. De indiener is van mening dat op deze manier beter integraal beleid kan worden vormgegeven dat gericht is op het langer thuis blijven wonen voor mensen die door ouderdom, psychische ziekte of een beperking zorg nodig hebben. Met goede en tijdige zorg in huis kan worden voorkomen dat mensen naar een instelling moeten voor zorgverlening, het kan mantelzorgers ontlasten in hun (zware) zorgtaken. Door de thuiszorg en

de instellingszorg onder één financiële verantwoording te laten vallen, is het niet mogelijk om zorgbehoevenden «door te schuiven». Immers, ontkenning van zorgbehoefte in de thuissituatie levert geen financieel voordeel op wanneer een persoon daardoor opgenomen moet worden in een zorginstelling.

Door de thuiszorg onderdeel te maken van de Wet langdurige zorg hebben mensen die thuiszorg nodig hebben enkel te maken met de gemeenten voor Wmo-voorzieningen en met de Wlz. Zij zullen bij mogelijke opname niet over hoeven te stappen naar een ander regime, andere zorgverleners, andere eigen betalingen. Ook zal het makkelijker worden om bij tekortschietende thuiszorg – die leidt tot noodzakelijke opnames in zorginstellingen – snel te kunnen ingrijpen. Betere afstemming zal leiden tot minder bureaucratie, minder afschuifgedrag en daardoor minder fouten.

Leijten
Siderius